

ASPECTE BIOETICE DESPRE ADMINISTRAREA ANESTEZIEI ÎN AFARA SĂLII DE OPERAȚIE

Dinu Berlinschi, student, anul VI

Coordonator științific: Vitalie Ojovanu, dr. hab. în filos., conf. univ.,
Catedra de filosofie și bioetică, Universitatea de Stat de Medicină
și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, R. Moldova
dinu.berlinschi@gmail.com

BIOETHICAL ASPECTS ABOUT THE ADMINISTRATION OF ANESTHESIA OUTSIDE THE OPERATING ROOM

Anesthesia is one of the unique clinical branches in medicine, that has its own issues of ethics either inside or out of the operating room. Historically, anesthesiologists have played pivotal roles in medical ethics by developing and applying technology that posed ethical dilemmas, and by their leadership in answering ethical questions and posing new ones. Knowledge of the ethical and professional standards in patient care and research is essential in the specialty of anesthesiology, which is more than the mere provision of a technical service on demand.

Actualmente, anestezia se confruntă cu numeroase provocări etice, inclusiv promovarea autonomiei pacientului, rezolvarea conflictelor dintr-un medic-pacient în luarea deciziilor medicale, obligații etice în cercetarea subiectului uman, conflicte etice în timpul îngrijirii pacientului atât în timpul intervenției chirurgicale, cât și în timpul procesului de diagnostic. Datorită evoluției rapide și a progreselor tehnologice, personalul medical necesită acum pregătire specială în afara zonelor sigure de muncă. Anestezia se confruntă cu provocări în a practica în locații dincolo de sala de operație. Administrarea anesteziei în afara blocului operator, presupune procedurile obișnuite, precum: radiologia, imagistica gastro-intestinală, intervenții diagnostice/terapeutice, cateterism cardiac pediatric, tratament psihiatric (electroșocuri) și stomatologie. Scopul principal al administrării anesteziei este siguranța pacientului și acest lucru trebuie asigurat la absolut aceleași standarde ca și în blocul operator. În afara acestui scop, anestezia trebuie să mai asigure confortul psihic al pacientului, să scadă trauma psihologică și să crească șansa de amnezie.

Anestezia trebuie să fie conștienți de faptul că anestezia sau sedarea în afara sălii de operație crește riscul de evenimente adverse, căci pot lipsi sistemele de salvare prezente în sala de operație. Rata mortalității și morbidității va crește dacă personalul din secția de radiologie /sau endoscopie nu vor fi familiarizați cu anestezia sau resuscitarea cardiovasculară.

Principalele principii etice de care ar trebui să țină cont un anesteziolog, anume în contextul folosirii anesteziei cu scop diagnostic sunt:

1. Principiul dreptății. Respectarea dreptului fiecărui pacient la auto-determinare, fie el adult sau minorii inculpați, acesta are dreptul în luarea unei decizii medicale care e adecvată problemei medicale implicate. Nu toți pacienții pot tolera durerea, disconfortul produs în timpul unei investigații cu scop diagnostic, având pe deplin dreptul de a alege confortul.

2. Primirea consimțământului și respectarea autonomiei. Anesteziștii trebuie să respecte autonomia pacienților în preferință față de alte principii care influențează relația (precum ar fi paternalismul-o anti-teză morală directă a autonomiei). Această poziție de compromis este populară în rândul eticienilor, deoarece oferă o „a treia cale” practică între extremele filosofice ale autonomiei și paternalismului. În practica anestezică, această abordare pragmatică reflectă cel mai strâns practica reală. Imperativul legal pentru obținerea consimțământului acționează ca un catalizator pentru dezvoltarea unei relații de încredere, în care anesteziștii furnizează informații oneste, inteligibile, ascultă preocupările pacienților și ajustează planul de tratament propus în consecință. Anesteziștii trebuie să explice pacientului consimțământul într-un limbaj accesibil, dar și posibilele agravări ce pot apărea ca efect advers al anesteziei. Consimțământul trebuie să fie scris în limba de stat și semnat de pacient sau de un reprezentat legal.

3. Principiul vulnerabilității. Anesteziologul trebuie să dețină capacitatea de percepere a vulnerabilității pacientului aflat sub procedura medicală, având obligația de a-i oferi siguranța și confortul atât fizic, cât și psihologic. Se consideră o încălcare gravă de a modifica tactica de tratament sau de diagnostic fără consimțământul pacientului mai ales în timpul anesteziei, când pacientul este inconștient.

În concluzie, anesteziologia este o disciplină clinică multidisciplinară, ce presupune metode originale de cercetare și tratament, care sunt implementate în mai multe domenii ale medicinei, chiar și din punct de vedere etic. Anesteziștii trebuie să evite neglijența și să coopereze pentru a reuși investigația în condiții de siguranță în afara sălii de operație. Mai presus de toate, implicarea unui anesteziolog dedicat și vigilent e cea mai bună modalitate de prevenire a reacțiilor adverse.